

BORSSZEM JANKÓ

Munkácsy képének hatása.

Gyémántkövy. Asszon, asszon! . . . Czili fiam! Náczilében jerekem! . . . Jöjjetek innen! El el!

Asszony. Hová rohanod Izidorkám? Szeretném még ed kicsit nézni a jönörü tableaut.

Gyémántkövy. Nem, nem! Jertek a fűtisztelendő Schwendtner opáthoz . . . moszajkikürüsz-tülködni magunkat!

Munkácsy.

MÉGINDULT fényes hősi hadsereggel
Régente a dicső magyar király.
A merre jár, véresen kél a reggel,
S a nap nyugodni vérbiborba száll.
A mi babér termett a félvilágon
Letörte. Minden lépte diadal.
Rég volt ez így... ma már csak fényes álom,
Büszkén, de búsan zeng még róla dal.

A nagy királyok rég aludni tértek,
Letűnt a fényes harcok ideje;
Fejünkre nőttek zagyva, satnya népek,
A gond, a baj s a csüggedés vele.
A nagy világ már azt se tudta: él-e
A Tisza táján az a büszke nép,
A melyet hősi szíve, kardja éle
A félvilágon urrá tett elébb.

De im a Tisza tájáról szerényen
A nagy világnak indul egy legény,
Eszmék zsibognak bozontos fejében
Nemes vágyakban szíve sem szegény.
Ilyen dicső hódítót valj' ki látott,
Vászon, ecset az összes fegyvere!
Küzd, nélkülöz — de az egész világot
Győzelmesen meghódítá vele.

Körülrjongják fénnel, hódolattal;
Ő róla ír a toll és zeng a dal,
De im a győző nemes buzdulattal
Igy szól: »hazámé minden diadal!
Agyam munkája, szívemnek verése:
Övé legyen s legyenek én hű fia!«
S új fény derül az elfelejtett népre
A melynek van egy nagy Munkácsyja.

S honába hozta dicső alkotását
És Anteüsként megjön ő, a nagy;
Feléje szívvel-lélekkel kiáltják
Honfiai: »Ó el ne menj, maradj!
Hazádra is árásszon fényt a fényed,
Rád büszkék, hozzád hálások vagyunk;
Művész király, tartsd itt királyi-széked —
Ugy sincs egyéb királyi udvarunk!«

Az adóvégrehajtókhoz.

MUTÁN az utolsó hónapokban pénz helyett csak
panasz érkezik és a fővárosi lapok nyílt terei
másról sem szólnak mint executori zaklatá-
sokról: ennél fogva rendelem amint következik:

1. A fővárosi adóhivatalok összes közegei, az adó-
törvényeken és rendeleteken kívül »Sasku illemtan«
és »A művelt társalkodó« egy példányával látandók el.

2. Ha az adózók inge huzatik le, a legnagyobb
ovatosság és kimélet tartandó szem előtt. Előbb az adós
mindenesetre megkérdezendő lesz, hogy: csiklandós-e
és hogy disponál-e a náthára.

3. Ha az adó fejében lefoglalt butorok eltransz-
feráltatnak, az adóvégrehajtó a legnagyobb udvariasság-
gal bocsánatot tartozik kérni az adózótól az alkalmat-
lankodásért s hogy ez megtörtént, a foglalási j.könyvben
különösen megjegyzendő.

4. Az adóintésekben az adózók rang-, kor-, és vallás-
különbség nélkül ezentúl nagyságos uraknak czimzen-
dők, és a legnagyobb udvariassággal szólítandók fel, hogy
hátrálékos adójukat kifizetni sziveskedjenek. Az adó
intés alá mindig az jön:

mély tisztelettel

az adó behajtási hivatal

5. Végrehajtást csak fekete szalon-öltözetben fog-
anatosíthat a végrehajtó. A végrehajtás előtt azonban az
adózó fél a legnagyobb udvariassággal felszólítandó,
hogy *méltóztatik-e* még adósunk lenni s csak is ha igenlő
választ ad, eszközzendő az összeírás.

6. A gorombáskodó vagy a kiadott utasítást meg-
nem tartó végrehajtók, a fegyelmi szabályok egész szigo-
rával fognak megbüntettetni; s ha ennek sem volna
foganatja, az adótörvények és rendeletek versbe szedésére
fognának szoríttatni. S ha minden előrelátás ellenére ez
a fenytetés sem vezetne kívánt eredményre: akkor a
felölttek oktatásának hallgatására fognának utasíttatni.

Gf. Szapáry Gyula.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Nagyszerű gyere-
kek vagyunk mi zsidók!
Egyszer egy a mi népünk-
ből föltette magában,
hogy isten lesz — és
sikerült neki. (*Grosz!*)

— Revanche pour
Golgotha! Judás eladta
Krisztust és most »Iská-
rioth«-tal akarják visszavásárolni. (*Nächt bösonders!*)

— Régente 30 ezüst pénz; most 150,000 forint! Ez
aztán a hausse! Csak lett volna 1800 év előtt az apám-
nak annyi esze, hogy Krisztusokkal ment volna »in die Lieb!«
(*Wärklüch gottvoll!*)

— »Nem eresztjük ki a Krisztust, vesztég zárat csiná-
lunk!« mondja valaki. »Barátom«, mondom, »oda nem elég
a quarantaine, hanem centcinquantaine szükséges. (*Feun!*)

Munkácsyádák.

Statisztika.

Megtiszteltesek.	Aláírások a Krisztusképre.
20,000 pohárköszöntés	000,000 frt.
1 diszpolgárság	1,000 »
50 lakoma	000 »
2 diszasztalosság	20 »
30 Bál	500 »
1000 üdvfelirat.	10 »
dto üdvsürgöny	600 »
2 millió »Éljen!«	5 »
40 dia-dal-induló felajánlása	2 »
100 csodagyerek bemutatása	— » 50 kr
3 diszeladás a színházakban	600 »

Summa Summarum: Mért nem lehet a Krisztus-képet éljenekkel megvásárolni?

*

Munkácsyt a tiszteletére rendezett 50-ik disz-lakoma után megkérdezték, mi a legszükségesebb arra, hogy valaki nagy ember lehessen?

— Jó gyomor! felelt a művész.

*

Egy látogatás a sok közül.

— Mester, én is Sedelmayer vagyok. Én is impressával foglalkozom. Ön is, én is a Sugáruton csöditünk népet. Csak azzal a különbséggel, hogy az én óriás dámám s apró liliputánereim képei az utcán vannak kitéve köz-szemlére, míg az ön képe fődél alatt. Legyen szerencsém. Ime egy disz belépti ingyen jegy. Kérem átadni üdvözetemet a párisi druzsámnak s biztosítani őt, hogy rabszolgáimmal emberségesen bánok. Vágyaim tetőpontja volna, ha sziveskednék egy új vásznat pingálni a bodém elé.

— Be szivesen megtettem volna, csak ezelőtt vagy husz évvel lett volna szerencsém.

*

A casino lakomája után, a mestert körülvezették a termekben. Az ablakban egy zöld asztal előtt nehány ur ült. A legfiatalabb figyelmesen nézve egy csatlós arczképét, így szólt mintegy magában:

— Jól fest!

Munkácsy udvariasan meghajtja magát.

Az ur hátra fordul s helyreigazítólá mondja:

— Nem önt értem, hanem a Zsiros István munkáját.

*

A 10 frtos lakomán csak egy omlott a meuelejtető pezsgő. A fagyos bortól fölmelegült a 116 szív, mely mind a mester elé dobogott. Csak egy volt frappirozva — Zichy Tóni.

*

O, az a jelmezese este! Menyi szín és ragyogás! Mily virulatos fiatalság, hajnali szépség az éjjelen, tündéri játéka a csengő kislány-kaczagásnak a zenével, a tün-

döklő szemsugárnak a szikrázó villamfényvel. Valóra vált mese, természetes csoda, 20 frtos részvét, és kurucz nátha.

*

Nem oda Talma!

Te királyok parquetje előtt játszottál — én isten-asszonyok parquetje előtt! Tapsolása égzengés, a nézése villám, s a hova oda lövel, ott rózsás csoda esik és gikszer.

*

Mint frakkos amerikai az udvari bálon, úgy rí ki ebből a hétből az olyan nap, mely nem Munkácsynak van szentelve.

*

Mikor a zenészek lakomáján Liszt a terembe lépett, a cigány ezzel a nótával fogadta, hogy: »Halod-é te rongyos zsidó!« (Ez igaz ám.)

*

Szamosi (a nagy lakomán Munkácsyra ráköszöntve.)
»... s ime püspök lett belőle!«

Börzeviczy. Pápa!

Ipolyi (magában.) Sanheddrin non coronat.

*

A hangverseny nagy semita győzelmet jelent: Krisztinkovics a zsidó Mendelson »szt ivánéji álmát« játszta el. — Liszt aláírtaiban.

*

Az írók banketjén szép volt látni a főasztalt. »Magyarország három nagy dicsősége egymás mellett. A mi kis dicsőségünk, Gyulai Pál, egy kurjantásnyira ült onnan. De ez egyszer nem élt vissza a szituációval.

A három nagy közül az egyik született az ország egyik végén, a másik a másik végén, a harmadik a közepén. Munkács, Doborján, Komárom. A két nagy fligliman *) sűrű fehér sörénye közt, Jókai, az ő tar fejével. Csak hogy ragyog ám az, nem csupán a csupaszságtól. A Munkácsy Krisztusának sincs gloriólája; mert gloriája nem szorult rá.

Sat. A vége toasztba fult.

*

Mindennap ünneplés.

Mindennap pohárköszöntés.

S mindennap: fogas tatár-mártással, tartós munkáju roastbeaf, kappanypecsenye, crème.

A Krisztus kinszenvedései közé bátran odapin-gálhatja Munkácsy.

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— Amerikában a mérges kigyók kiirtására a disznókat használják; azért tiltotta el Mózsas az ő népének a sertés-hús evést.

— Nagy emberek iratát megismerjük autographiájukról, a magáét meg az orthographiájáról.

*) Flügelmann csak a Liszt. (Feun!) Börzeviczy.

SKOBELEFF.

I.

(A »Daily News« tudósítása.)

SKOBELEFF a Grand Hótelben lakik. Ajtaján e felirat olvasható: »Itt egész nap interviewk adatnak.«

Kopogtam, beléptem.

Epen rajzolásnál találtam.

Első csatáját rajzolta le az osztrák-magyarok ellen.

A bulletint is megfogalmazta már: »Diadal! 20,000 osztrák, köztük 40,000 magyar halott, 67,892 osztrák-magyar súlyosan sebesült, 200,567 magyar könnyen sebesült. Veszteségünk: egy kozák.«

Csodálkoztam.

Ő nevetett és megkínált egy mellette álló palaczk vörös folyadékából.

— Bordeaux? kérdém.

— Nem.

— Hát micsoda?

— Vér.

Egy kis gyakorlat a háborura, izelítő.

$\frac{1}{4}$ óra alatt kifejtette politikáját.

— A németeket — ugymond — ki kell pusztitanom egy szál. A statistika szerint e faj 40 millió. Naponkint felakasztatok átlag egy milliót. Tehát kell nekem összesen 40 nap a németekre.

Ily alapos felvilágosítás után ajánltam magamat.

II.

(A »Cseszmeji Hírverő« tudósítása.)

Nekünk is kell Skobelev-tudósítás. Elküldtünk hát hozzá egy külön tudósítót.

— Ismeri Attilát? kérdé a tábornok

— Hordtam is.

— Hát Dsingiszkhánt?

— En vagyok mindakettő. Ha a jobbik kezem mutatóujját megmozdítom, 100,000 önkényes harcra készen áll. Ha egyet köhíntek, Bolgárország fellázad. Ha nyelvemmel csattintok, Szerbia megmozdul. Ha a fülemtövet megvakarom, megremeg Ausztria. Mint láthatja: testi funkcióim világtörténelmi jelentőséggel bírnak.

— Mit szándékszik Ausztriával csinálni?

— Jó lesz nekem egy urodalomnak. Élére tisztartót állítok.

— Hát Magyarországgal?

— Parcellázom béreseim közt.

III.

(A »Samarkandi Türegelő« tudósítása.)

Epen correctura közben találtam.

»Összes fölköszöntéseinek« IV-ik kötetét javította.

Rendkívül termékeny toasztozó. Naponként átlag hatszor leissza magát tiszta vízzel s egy leivás 5—10 pohárköszöntőt eredményez.

— Uram! így szólott hozzám, eddig karddal vágták ketté a gordiusi csomót. Még Nagy Sándor sem ismert más eszközt a politikai kérdések megoldására. En új aerát nyitok meg, a felköszöntések korszakát. Akit én letoasztozok, az meg van halva. S a világ retteg tőlem, páni félelem fogja el, kivéve Matapánt és Japánt, mert az matapáni és japáni félelembe esik. Isten önnel. Nincs érkezésem. Épen Amerikát verem le egy toasztommal és telepitem be szlávokkal. Éljen Katakakoff! Zdruv!

Munkácsy-oklevéltár.

I.

Disz-asztalosi oklevél.

Méltóságos Munkácsy Mihály tensus nagy hazánkja piktör ur ő nagyságának Munkácson. Budapest, Hungaria országos hotel.

Nagy mesterember!

IDŐN nagyméltóságod a piktorság festészetének gyakorlását a tökéletesség maximumjára gyarapította, mindazáltal mi asztalos hazánkiai méltó büszkeséggel látjuk tekintetes uraságodban mindhalálig a halhatatlan asztaloslegényt. Ugyanis: valamint hogy a „siralomház“ asztal mellett ül, úgy Milton tensus is, a nagyságos házi kisasszonyokkal együtt, a nagy asztal körül telepedett meg, és azonképen a »két család«, a »látogatás« és méltóságos ur más hirhedet képfejményének is a középpontja bizony nem más mint az asztal. Merje valaki tagadni, hogy nem az asztal körül forog minden! Csak a »Krisztus és Pilátus« című remek asztalosmesterművön hiányzik az asztal — és ez bizony az egyetlen hibája neki — de a budapesti asztalos czéh kebelében kiirthatatlanul él-hal az a réménység, — mert »élned-halnod kell« — hogy tudniillik még uraságod meggondolja magát és Krisztus és Pilátus közé odafogja pingálni még az asztalt, mert épen annyi hely vagon közöttük, a hova egy szép diófa asztal eltér.

Ezért, de meg másrészt azért is, hogy méltóságos uraságod nemes képein a butor és egyáltalán mindenféle asztalosmunka olyan kitűnő minőségű, a fláderozás olyan fántos, a politérozás fényes és a faragás is kifogástalan, de meg harmadrészt még azért is, mert melyik igaz asztalos ne örülne, ha látja, hogy az asztalos gyaluja nem csak Forgáchokat, hanem Munkácsykat is csinál, mindezekért és még sok másokért gyalulirott czéh excellenciás tens uraságodat disztagjává kinevezni, kikiáltani és megválasztani bátorkodott, minek bizonyosságul ezt a 10 krájczáros bélyeggel hitelesített oklevelet állította ki.

Kelt Budapesten, 1882 febr. 20-án.

A budapesti asztalosczeh mesterere:

GYALU MÁTYÁS s. k.

(hajdan: Gali Mathias m. p.)

II.

Bizonyítvány.

Alulirott ezentul bizonyitom, hogy Munkácsy Mihály, ki már tizenkét év óta működik mint szobafestő

és valamint bel- ugy külföldön is számos nagyobb és kisebb szobát festett, mindamellett a szobafestészetben kitanult mesternek nem mondható. Az általa festett szobák egytől egyig a szobafestészet teljes mellőzésével járnak. A »siralomház« falai csak meszelve vannak, a »művész műterme« kárpitozva, a Milton szobája gobelin burkolatú falat mutat, a Pilátus háza márványfalakkal bír, a »látogatás«, »két család« és egyéb szalonnok falai kárpittal vannak bevonva. Nyilvánvaló tehát, hogy Munkácsy Mihály nem ért a szobafestéshez, melynek sablonok és patrónák által eszközölt technikájától teljesen idegen. Sablonszerűség és patrónátus tehát az ő munkáin sehol sem tűnik föl. Ennélfogva nevezett Munkácsy Mihály igen rossz szobafestőnek bizonyult. sőt a szobafestészetnek nyilván kárára törekszik, mert akkora képeket fest, hogy egész falakat beföd velök s azok befestését szükségtelenné teszi.

Minek bizonyosságául a jelen okiratot kiadtam s nevezett Munkácsy Mihályt mindennemű szobafestések kivételére jó szívvel nem ajánlhatom.

Budapest 1882. február 22-én.

PEMZLICSEK VANDALIN
szobafestő.

III.

Istóczy Győző Munkácsy Mihályhoz.

Nagy hazámfia!

Fanatikus elstöckeredéssel üdvözlöm önt a hon rögén, mint a honi rögeszmék nagy apostolát, az antisemitizmus fölönt Messiasát.

Mert meg vagyok róla győződve, hogy kritikuskaink egytől egyig hamisan fogják föl az ön működését. Az ön egész művészete tendenciózus és az átkozott zsidó faj ellen irányul. Ön az ecset Stöckere, a vászon Istóczyja. Palesztina önnek az a palettina, melyről vérengző színeit szedi, az emberiség piócáinak és Spinócáinak megbélyegzésére.

Az ön »siralomház«-ának a hőse szegény legény, — de miért szegény legény a magyar? A zsidó uzsorások miatt. A »siralomház« tehát eleven tiltakozás a zsidó uzsora ellen.

Az ön »csavargói« mind keresztények. Egyetlen zsidó sincs köztük. Mert a zsidónak kőháza van s abban nyugdton alhatik, míg a szegény keresztény, kitől azt a házat elvette, éjjel az utcán kénytelen csavarogni és így kóterba kerül.

Az ön »zálogháza« a zsidó vérszopók által koldusbotra jutott kereszténység nyomorát tünteti föl.

Az ön »tépés-készítői« a zsidó újságírók által szított háborúk áldozatainak borzasztó szenvedéseire vall.

Az ön »atelier«-je, melyen csak ön és becses neje vannak ábrázolva, azt a boldogságot mutatja, melynek két keresztény örülhet, ha zsidó nem tolakodhatik közéje.

Az ön »Milton«-ja az »elvesztett paradicsom«-ot gyászolja, melyet csak úgy találhatunk meg, ha a zsidókat kiűzzük belőle.

Az ön »Krisztusa« végre a zsidó faj nagy bűnét ábrázolja, midőn nem átalotta megölni még az isten

fiát is. Mennyivel inkább tehát apró keresztény gyermekeket husvétkor, és felnőtt keresztényeket az egész esztendőben!

Nagy hazámfia! Folytassa e szent működését, Ne lankadjon, ne ernyedjen. Én mellette leszek. Én fogok anyagot szolgáltatni mesteri ecsetjének. »Az utolsó zsidó«, »Wahrman Mór nyárson«, »A megpukkadt rabbinus«, »Salamon kinszenvedése« stb. stb.

Igy teremthetjük meg vállvetve az igazi nemzeti magyar művészetet, melynek reményében maradtam, zsidószorító kéznyújtással

Uraságodnak hű bajtársa

Istóczy Győző.

IV.

A Munkácsy-lakoma menuje.

(Obligat sajtóhívekket.)

Diner du 20. Février 1882. (6 heures.)

Potage.

Consommé à la Saint-Michel (Munkácsy.)

Chef-d'oeuvre. 1)

Petits Bouchers 2) à la Rome.

Fogache 3), sauce à l'école hollandaise.

Reliefs. 4)

Fille de boeuf à la Paul Potter.

Coloris de veau à la maître.

Rôtis.

Dindes truffées à la Hondecoeter.

Chapour de Styrie, peints à l'huile.

Salads à la Rousseau. 5)

Légumes.

Haricots sautés au clair-obscur.

Entrechats. 6)

Bombe Miltonnerre à la glace.

Biscuit de Sèvres.

Nature morte. (Fruits et dessert.)

Fromage Fromentin.

Café moquant. Chateau Sashegyi.

Vin aigri. 7) Philippe de Champagne. Anisette

de Rembrandt. Chartreuse Eötvös.

Sandwiches and toasts.

1) Nyilván a Hors d'oeuvre akar lenni. 2) A »bouchées«-t összetéveszté a jámbor Boucher híres festővel. 3) Persze mesterfogás. 4) Talán bizony a »relevés«-t érti. 5) Nyilván »à la Russe«. 6) Vajjon nem »entremets« volna-e ez? 7) Tán csak nem e g r i?

ICLOPEDIA.

Felkelő: Tészta. Ködmeny: Felhő. Szerzetes: Requisiteur. Felejteti: Lehetetlenség.

Festő: Munkácsy Mihály.

T. K. az ő birái előtt.

Rettenítő és borzadalmas

nem különben

Vérengző és rémletes história

a mely megeseett husvét és Ó-Buda tájékán.

A végzetes lutri számok

vagy

A női hívságosság meglakolása

vagyis

Gf. Szapáry Gyula diadala

avvagy

Nincs deficit!

(Előadták febr. 21. a művészek jelmezes estéjén Kassai Vidor és Cs. B.)

1.

Eszr nócáz nócfan kette

Mikor nem volt sepet sem nem hidek:

dederek-dek-dek.

Haberfleck hausmeister lefekitte

Sálmodott a jó szerendze mek.

Tyite hozá isten aszon,

Monta: a ludriba rakjon.

Harangosztág sok partáj hiápa,

Nem tyihetgeg pe a hászba.

2.

Megragak majd a dzsaláti számog:

Koromot s aszdán a dieteg,

dederek-dek-dek.

Én most épen netfenóczipa járog,

És tizenóczi Milesi lányom let.

Hány esztendés faty maminka?

Lébdem mosd harmindzatigpa —

Eszted a három szám fogja nyerni,

Siedek ludriba tenni.

3.

Isdenem, de fuadzsa a szerendze:

Etyig emper nyer, más emper nem —

peperem-pem-pem.

Némellig, asz hosztalan gereste,

Némellignek — szixtesz! — ot derem!

Szép jó regel én gifánom!

Irjon pe a ludri számom.

Hád ha tollán nyérung herr von Schweitzer

Iten fokja: edfen grajczzer.

4.

Terno fudzsz!.. hanem az ampo mekfan.

Kár, hogy minden szám nem tyite ki —

kikeri-ki-ki!

Nem leszelsz natság, én is nem »herr von,«

És a Müllcsi sem lesz Emili.

De ma gonfordáplin járung,

Radiall uton seddlung,

Eszung délbe jó gapuszda goczgo —

Iszung rája jó borocsgo.

5.

Hah! Mi esz? Aszon, te elájulldáll,

Sepet sem nem erilsz mókodat —

dudaratt-tat-tatt!

Hah! te gityó! grogodüll! hazuttál,

Eldagadtál a te górodot.

Most dudom: hisz netyfen faty te

— Warum hast denn g'logen, alte? —

Filedet fogófal én kidébam!..

A ternó ad fisza négem!

6.

Mosdan gészilj szernyu mekholásro,

Iszolsz mérget, étezs kalampom —

poporom-pom-pom.

Mért atál te téget hozudásro,

Éledpe téget nem hatyhadom.

Nyissál ki a szádat, Száli:

Tele endem dziángáli!

A hiúsákérd te ity lagollsz mek —

Ety minutba mintyár hollsz mek!

7.

Haj, mid éri néget mozsd asz éled?

Ety pedák se! Féno étyo mek —

mere-mek-mek-mek!

Mid ér ámpo, ha nindzs föllezséked?

Már én polldog sose léhedek.

S tinnamid dzsiriszpe tyukjó,

Mossináfal fel izz tyujtjó,

És rebilneg mind a lefegépe —

Semi snem maradt peléle!

8.

S e puizászdo, naty malérpa holl fan

A moráll, ó diszdellet bublicum?

bubu-rum-bum-bum!

Haberfleck od lendfan a bokollpan —

Nyerde csag a miniszdérium.

Eril asz Exlenc Szábáry,

Rente mekind iber pári

Derno od fan mosd asz é geszépe —

Teficzid fizet peléle.

REDENETEZ ÉS PORSAZSDO TYILGOS DERDENET.

Apró hírek.

⊙ A fővárosi adóhivatal orrot kapott a minisztertől. Exner ur ennek következtében krivoscsianus szeretne lenni: mert ennek jól esik, ha orrot kap.

> Mig némelyik borotválni tanul meg a más szakálán: addig Munkácsy pingálni tanult meg a Jókai bajszán.

* Legyen az minden magyar embernek a legkedvesebb elégtétele, hogy Liszt se tudna jobban zongorázni, mint a hogy fest Munkácsy; s Munkácsy sem tudna különben festeni, mint a hogy tud zongorázni Liszt.

± Ketten ök egy művész pár, s egyenkint mégis páratlanok.

△ A művészetek rokonságban vannak. Liszt és Munkácsy — mindketten a zsidókat festették le.

× Rákosi a »Krisztus« előtt így kiáltott fel: »Hjah! Csak asztalosban lehet ily genie!«

∞ Amai névváltoztatások rengetegében már eltéved az ember. Első pillanatra azt hittük volna, hogy a munkácsi deputáció vezetője Literáti, a szintén munkácsi Schreiber rabbi volt.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Volt ribilió a pajtik között! A Dákó Pityút mozgósították. Kikísértük a gyereket a vasúthoz; jó kedve volt és ámbátor a polgári életben »kozák császár« az ő becsületes neve, az armádiában csak olyan sarzsija van, hogy akár milyen rosztul viselje is magát — őt degradálni még sem lehet.

— »Ne féltsetek engem, fiúk!« — mondá bucsuzáskor; »mert én nem halok meg! Nem csak azért, mert a nóta is azt tartja, hogy: nem ütök a jogászt agyon — hanem azért is, mert tudom, hogy a rombach-utcai templomban forró imákat szállítanak Jehovához az Iczigeink az én drága életem megmentéséért«

— Az öregnek azt írta a Pista — minthogy az öreg 100 flóressel akarta elütni az egész históriát — hogy ha olvasta az »Egyetértés«-ben azt a táviratot, mely szerint részünkről egy a sebesült: hát éppen Pista az az egy sebesült. Egy balet krivoskosnak valahogy ferlaufolt a golyóbisa és az ő jobb keze tust kapott tőle. Már erre a hirre nem smuczigoskodott az öreg és küldött még 100 flórest Pistának sebtapaszra.

— Egy kicsit én is megszeppentem, hanem aztán nekem megírta a Pista — bocsánatot kérek! — Banyalukából, hogy jóhiszeműleg falsolt és aufszitzert adott az öregnek, mert neki hála az égnek semmi baja és csak egyszer volt még

tűzbe, amikor egy bosnyák Marka viaskodott vele, mért hogy fölkelő? Irja, hogy bölcsész kosztón él, fekete kávé ebédél és bagófiát vacsorál. Hanem átplántálta már a nyugati civilizációt Bosnyába, mert a korcsmárosánál, Ali ben Feriznél, már hozomra kosztol.

— Hát még a blatt hogy járja! Akkora disznóban van, írja, hogy ha igy megy tovább is, akkor kevés lesz az a rongyos 8 millió.

— És az ilyen embert, mint Munkácsi Misit, nem teszik meg disztórnak! Pedig ugy tud süviteni akár Sláger Bandi, mikor 90 körül jár a bónija.

— Diák deputáció, jeles deputáció, nem kutya; el is kábit mindenkit, ha nem is a fényivel, hát a szagával. Mert annak a diákmenházból kiránczigált frakknak a kámforszagával csak pitli számra való parfüm verekszik meg.

— Bevitem Ziczer Mukit a kinczlerhajlékba, nézzük meg a »Krisztust Pilátus előtt.« »Már pajtás«, hajlik oda hozzám, »jobb szeretném én látni a krisztust magam előtt!«

»Hoffmann meséi« már nem újdonság a fővárosi publikum előtt. Különösen a hetedik kerület polgárai ismerik azokat.

— Az »Úrhatnám polgár« tánczmestere Náday, sugója Campilli.

— Hogy hívják a francia »Mukányit«?
— »Úrhatnám polgárnak«.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Visnu.“ Csak amolyan szárazmalmi fabálvány. — P. K. Egy párból lett valami. Folytatása kívánatos. — M. L. Most, hogy értjük, még kevésbbé. Mellőzésünk oka nem annyira elvi, mint alaki. A kurtára szabdalt sorok még nem költemény. — B. E. Nagyon komoly hang ez tréfának! Aztán egy kicsivel több tartalom is elkelné. — P. H. A »mű« sorsa a kosár. — „Rosz pénz.“ Nem abból a veretből való, mely rozszasága miatt, sőt épen »hamisságáért« számíthat forgalomra. — P. D. Mért busítani a szegény redaktor szívet az ilyen pompás lehetlenségekvel! Nagy kísérletbe jöttünk. Az elejét megmentjük, pedig a hátulja fényesebb. Hát a Berci koma tajtékmonumentuma le van-e már leplezve s szuperál-e? — H. B. Ketteje teszi. — Mtrnds. Nem lehet nagy panasz a szerkesztői üzenetek szigora ellen. Mind a két sütetben van használható. — B. Az öreg ur hangját eltalálta. Folytassa. — S.F. Már elnyűtték azóta a napi lapok. — „Névjegyek.“ Alkalmas tárgy. Lesz rá gondunk. — Nepos. Gyenge atyátság. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS